

[Jytte Andersen]

hvervsrettede voksenuddannelser, omfatter også de interne virksomhedskursus, og det synes jeg er godt. Det, jeg så gerne vil sikre, er, at det også kommer dem til gode, som ikke fik nok uddannelse som grundlag for deres virke som voksne mennesker. Jeg er helt enig i, at der ikke skal være tale om en formynderisk holdning, men vi har alle sammen en fornemmelse af, at samfundet udvikler sig mere og mere kompliceret, mere og mere uoverskueligt for den enkelte. Derfor lægger vi så stor vægt på den almene uddannelse. Det er ikke et spørgsmål om at være formynderisk i forhold til nogle eksamener, i forhold til et formelt kompetencegivende uddannelsesforløb. Det er i og for sig ikke det, der er tale om. Der er tale om, at den enkelte skal være bedre rustet i forhold til den debat og i forhold til de komplicerede problemstillinger, som vi nu engang skal tage stilling til i et demokratisk samfund.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg må faktisk sige til fru Marianne Bentsen-Pedersen, at der var ikke tid til at svare på de mange enkeltspørgsmål, som kom fra ordførerne. Det tror jeg også at fru Marianne Bentsen-Pedersen har forståelse for. Hun kan ikke forvente at få en særbehandling i den anledning.

Alligevel skal jeg denne gang begynde med at sige, at jeg ikke vil lægge mig fast på noget niveau, når det gælder voksenstøtten, men vi ved i hvert fald, at der i dag er en række grupper af voksne mennesker i forsvaret, i kommunerne, i den offentlige administration og i en række erhvervsvirksomheder, hvor folk får lejlighed til at uddanne sig med fuld løn. Der er i øvrigt også folk på arbejdsløshedsunderstøttelse, som i begrænset omfang får lov til at udnytte tiden til samtidig at uddanne sig. I begrænset omfang: Hvis vi skal tale realistisk om disse ting – det er her, fru Marianne Bentsen-Pedersen går fejl – så må vi sige, at hvis folk skal rives ud af en hverdagsituation, hvor de har deres faste omkostninger til hjem og familie, så kan det selvfølgelig ikke være meget anderledes, så kan de økonomiske betingelser, der skal være til rådighed, ikke være meget anderledes, hvis de eventuelt skal uddanne sig. Det er dér, vi skilles.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen var ikke tilfreds med et svar fra mig om, at det kan vi gøre, når de økonomiske betingelser er til stede. Men det bliver mit svar. Dette kan vi gøre, når de økonomiske betingelser er til stede, for selvfølgelig kan folketingset ikke handle uansvarligt. Men vi kan prioritere, og jeg går ud fra, at fru Marianne Bentsen-Pedersen har lagt mærke til, at i vores forslag er vi klar til at prioritere voksenundervisningen, når vi for fremtiden skal fordele midler til de samlede uddannelser.

Der tales så meget om nedskæringer i de offentlige udgifter og også på uddannelserne, men sandheden er vel snarere den, at vi på uddannelserne bruger flere midler, end vi nogen sinde har gjort. Når vi tager ungdomsuddannelserne, som vi traf beslutning om for nogle år siden i form af folketingsbeslutningen, så er der vel, samtidig med at vi har gennemført besparelser i de sidste par år, brugt flere midler på udbygningen af ungdomsuddannelser, end der er sparet. Derfor går det stadig væk den rigtige vej. Det synes vi – og deler åbenbart opfattelsen med tinget, hvad vi glæder os over – også skal gøre sig gældende på den almene voksenundervisnings område. Men det skal gøres i takt med de økonomiske muligheder. Det synes jeg egentlig er meget selvfølgelig.

Jeg vil sige om bloktilskuddene, som ikke indgår i vort forslag, men som er luftet af ministeren – næppe blot som en tanke, men som noget, ministeren alvorligt arbejder med i sit ministerium og sammen med sin regering – at her er vi fra radikal side yderst forbeholdne. Man kan selvfølgelig sige, at så længe vi ikke kender forslaget, så længe vi ikke kender vilkårene, under hvilke en sådan ordning skal fungere, er det svært at tage klar stilling til den. Men som princip er jeg modstander af, at netop voksenundervisningen i en fase, hvor den ikke er tilstrækkeligt udbygget, overgår til finansiering over bloktilskuddene. Det bliver en sag, som vi kommer til at se nærmere på på et senere tidspunkt.

Hvad angår spørgsmålet om ny lovgivning, synes jeg, vi må erkende, at vi nu så mange gange har gjort indhug i den i øvrigt ellers udmærkede fritidslovgivning, vi har, at tiden vel er inde også af andre grunde end dem, der er nævnt her, til, at vi gør os overvejelser om at udforme en ny lov. Det synes